

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravljeništvo je na Kongresnem trgu št. 12.
 Upravljeništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanska obrtna nadaljevalna šola.

Skoro štirideset let je tega, kar se je naša naučna uprava vzbudila iz svoje historične zaspanosti in na veliko svoje začudenje zapazila, da so vlade drugih, naprednejših držav obrnile svojo skrb na naobraženje obrtnega stanu. Ko so gospodje to zapazili, so pač strmeli, zakaj do tedaj spoštovali so obrtnika le kot davorplačevalca, sicer pa se zanj bore malo menili. Ker pa je javno mnenje pritiskalo na učno upravo, naj skrbi za obrtno šolo, udala se je, in tu in tam ustanovila razne take zavode.

Tudi Ljubljana je takrat — l. 1856. — dobila svojo še sedaj obstoječe obrtno nadaljevalno šolo, ki se je od tistega časa seveda večkrat reorganizovala.

V novejšem času je učna uprava končno vendar spoznala, da za naobraženje prebivalstva ni še vse storjeno, če se srednješolska mladina trpiči z učenjem latinskega in grškega jezika, in jela se je zanimati tudi za obrtno šolstvo v večji meri kakor dotlej. Uspehi se vidijo povsod, kamor človek pogleda, in slepec mora biti, kdor ne spozna, da je ta pouk obrtnemu stanu kakor obrtništvu samemu na veliko korist.

Rekli smo že, da je bila Ljubljanska obrtno-nadaljevalna šola tekom let večkrat času primerno reorganizovana. Samo v jednem oziru je ostalo vse pri starem, samo v jednem oziru se niso razmere na tem važnem zavodu od njega ustanovitve do danesnjega dne čisto nič premenile — namreč glede učnega jezika.

Pri ustanovitvi te šole, v dobi najodurnejšega germanizovanja, se je na tem zavodu uvedla — kar je pač samo po sebi umevno — nemščina kot jedini učni jezik in pri tem je ostalo do današnjega dne, dasi prav tako ostalo do paralizuje vse drugo delovanje tega zavoda. Vzlic opetovanim prošnjam se v tem oziru ni nič premenilo, naučna uprava se ni umaknila s svojega stališča in zato je potrebno, da se na drugih mestih v tem oziru store primerni koraki, da postane materinščina učencev na tem zavodu učni jezik.

Obrtno nadaljevalno šolo Ljubljansko je v minulem šolskem letu obiskovalo 261 obrtnih pomoč-

nikov in učencev in sicer je bilo mej njimi 216 Slovencev, 37 Nemcev, 3 Hrvatje in 5 Italijanov. Že te številke, posnete iz uradnega poročila šolskega vodstva, govore glasno, kateri jezik bi moral biti učni jezik.

Za slovenščino govore pa še drugi razlogi. Znano je, da ogromna večina teh učencev nemščino le za silo lomi, da zna komaj nekoliko najpotrenejših besed, katere so se dečkom v ljudski šoli uteple v glavo, da pa jezik nikakor niso zmožni v toliki meri, da bi mogli biti deležni koristij šolskega pouka. Zatem delj pa so tudi učni uspehi primerno jakomajhni. S številkami ne moremo dokazati te trditve, ker ni šolsko vodstvo v preveliki skrbi, da bi doznali širši krogi za resnične razmere na tem zavodu, nikakih številk priobčilo, nego ves statistički material prihranila zase. Splošno pa se govori in pripoveduje, da učenci kaj neradi obiskujejo to šolo — število zamenjnih ur je baje nad vse mere ogromno — in da se tudi jako malo nauče. Povdramo, da sodijo tako obrtni in učiteljski krogi, ki poznačajo razmere tu in na drugih obrtno-nadaljevalnih šolah in pa učne uspehe, ki se dosezajo na tistih šolah.

Menda ga ni človeka, ki bi se upal trditi, da naš obrtniški naraščaj ni nadarjen in da boljših učnih uspehov ni mogoče doseči. Kdor bi se pa vendar drznil kaj tacega izustiti, tega opozarjam na Ljubljanske c. kr. strokovne šole, katerih prospevanje je velikansko in sijajno in ki dosezajo za to uprav čudovite učne uspehe, ker se učenci poučujejo v njihovi materinščini.

Bilo bi naravnost smešno, ako bi tu novič navajali vse razloge, ki govore za to, da se naj slovenska mladina poučuje v slovenskem jeziku. Potrebno je to tem manj, ker je učna uprava to naredilo že davno pripoznala in se mu le tu in tam ustavlja, menda iz starega nasprotstva zoper Slovence, kajti tega vendar ne moremo misliti, da je namen vlade prepričevati naobraženje slovenskih obrtnikov, da bi ne mogli uspevati v konkurenzi z Nemci.

Ker je historično utrjena resnica, da naša vlast načeloma ne ustreže prošnjam in zahtevam, če jih oglašajo Slovani in se jim le uda, ako jo k temu kakeršenkoli razmere silijo, treba je tudi

glede Ljubljanske obrtnonadaljevalne šole misliti na represalije, kajti to je gotovo, da tudi tu iz lepa ničesar ne dosežemo.

Obrtno-nadaljevalne šole Ljubljanske ne vzdržuje vlada sama iz svojega žepsa, nego dobiva izdatne podpore. Tako daje Ljubljanska mestna občina na leto 500 gld. dežela kranjska 300 gld. in trgovska in obrtna zbornica 100 gld. na leto. Ti zastopi so v slovenskih rokah in pričakovati je, da spolnijo svojo narodno dolžnost. Sedaj je čas za to ugoden, da zahtevajo, naj se na obrtnonadaljevalni šoli uvede slovenski učni jezik. Če boče vlada 37 Nemcem na vsak način zagotoviti nemški pouk, naj to storiti na svoje troške, ne pa na škodo slovenskih učencev. Ako bi pa vlada to zahtevo odbila in jez ne ugodila, potem je rečenih korporacij dolžnost, da ustavijo plačevanje vsake podpore.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. avgusta.

Katoliški shod v Brnu.

Ceški katoliški ali, bolje rečeno, duhovniški shod v Brnu je mej drugimi resolucijami vzprejel tudi jedno, s katero se je izrekel za splošno volilno pravico pôtem delavskih zbornic. To je menda največ, kar je katoliško-konservativna stranka pripravljena dovoliti delavcem in tako si misli splošno volilno pravico najbrž tudi gospod Fran Povše, samo da tega neče odkrito povedati.

Mladočehi in Omladinci.

Omladinci se silno trudijo, da zadobe na shodu zaupnih mož mladočehske stranke večino, da bi premenili mladočehske program. Njihovi listi so že precizovali omladinske zahteve. Omladinci bodo predlagali: „Mladočehska stranka ne sme od opozicije prej odnehati, dokler se ne obnovi generalni deželní zbor za vse dežele češke krone s sedežem v Pragi, dokler se ne odpravijo kurije, se ne uvede splošna volilna pravica, se ne zagotovi avtonomija glede šolstva in finanč, se ne uvede češčina kot notranji uradni jezik pri vseh oblastih in se ne ustanovi češko vseučilišče na Moravi. V religioznom oziru so Omladinci za delitev cerkve od države.“

Vnanje države.

Bolgarska.

Koburžanova vlada je v strahu, da bi vrnitev bolgarskih emigrantov zamogla postati nevarna sa-

LISTEK.

Smrt na bojišči.

(Spisal Lev grof Tolstoj; preložil Fran G. Podkrimski.)

(Konec.)

Toda nikdo ga ni razumel, zakaj je globoko je vzdihnil. Vzdih pa je bil tako presunljiv, da se ga je celo sam prestrašil. Zaiskri se mu pred očmi. Zdi se mu, da ga vojaci s kamenjem pokopujejo... Ta stan pa ne traja dolgo. Iskre pred očmi se mu manjšajo, teža kamenja, katero mečajo nanj, pa postaje težja — težja. Z nadčloveškim naporom se skuša oprostiti bremena — stegne se — zgubi zavest. Ne vidi več, ne sliši več, ne misli ničesar več in ne čuti več. — Kosec grauate zadrl se mu je bil globoko v prsi in ga na mestu ubil.

Prijatelj Mihajlov je imel boljšo srečo. Tudi on se je — kakor Praskukme — vrgel na tla, ko je zaslišal bombin žvižg. Kot onemu drvilo se je i njemu tisoč mislij skozi glavo. Dve sekundi, v katerih je hotela in ni hotela bomba poginiti, bili sta mu ravno tako grozovito dolgi kot Praskukmeju.

Toda on je molil v tej sili: „Zgodi se Tvoja volja!“ — —

Mislil je: „Zakaj pa sem šel prav za prav v tej vojski k pešcem? Zakaj nisem ostal rajši pri ulanskem regimentu v T.! Ab, garnizija je bila tako lepa in tako blizu moje ljube Natalije! — Dà, dà, tako je; kdo ve, kaj me tu čaka!?“ —

Hotel je vprašati „orakelj“, bode-li ostal živ ali bude danes tukaj umrl.

„Ako pogine bomba pri ravnem številu: živim; — ako pa pogine pri lihem številu: po meni je!“ — je mislil in jel burno štetil: „Jedna-dve tri štiri — — je že ven! Končano!“ — kričal je ves obupan, ko je počilo. Vedel pa ni, je-li poginila bomba pri ravnem ali pri lihem številu.

„Gospod, odpusti nam naše dolge!“ — je molil s sklenjenima rokama. Potem je s težavo vstal, a se takoj brez zavesti zgrudil. —

Dolgo je ležal na obrazu. Ko pa se je prebudil, čutil je, da ga glava manj boli in da mu teče kri preko obraza.

„To je moja duša, ki se loči od telesa“, si je mislil. „Gospod, moj Bog, budi usmiljen moji duši! — Pusti jo v miru k — —. Ali vendar je

čudno“, si je pretrgal molitev, „umiram, pa vendar se popolnoma zavedam in razločno slišim korake vojakov in pokanje pušk.“

„Hitro semkaj nosilnico!“ — je čul blizu sebe klicati glas; „naše kompanije šef je padel.“ — Bil je to glas njegovega bobnarja Ignacija.

Čutil je, ko so ga zgrabili previdno za ramena; — odpril je oči in videl nad sabo višnjevo nebo, na katerem so migljale zvezde. Videl je dve bombe, kakor bi podila druga drugo; videl je Ignacija, — vojake z nosilnicami, rakvami in puškami. Videl je prekope in nasipe, in vedno jasnejše mu je bilo prepričanje, da še živi.

Na glavi ga je ranil lahko kamen. Spočetka je skoro obžaloval, da so ga izbudili. Saj mu je bilo prej tako dobro, mnogo boljše kot sedaj pri pogledu bomb, krvi, vojakov, bojišča . . .

Druga misel pa je bila že združena s sladkim čutom, da še živi, in tretja — — da bi čim prej zapustil bastijo. — Bobnar je obvezal šefu glavo, ga podpiral in vedel na prostor, kjer so obvezovali.

Lepa, prijazna dolina meji trdnjavskimi nasipi in prekopi je bila pokrita s stotinami mrtvecev. Sto in sto jih je ležalo tukaj deloma že mrzlih, deloma

memu Koburžanu, in zato neče izdati splošne amnestije. Pismo Petra Stančeva, katero smo omenili že včeraj, je vladu kaj dobro došlo. V svojem glasilu pravi, da je dotično pismo protidinastično, ker zmatra izvolitev Koburžana za nezakonito, ker očita Koburžanu, da tira avstro-ogarsko politiko in ker izjavlja, da bolgarski emigranti s Cankovom na čelu nečejo nič vedeti o kakem kompromisu. „Svobodno Slovo“ pravi, da je to pismo dokaz, da emigranti ne poznajo razmer v deželi, da uplivajo nanje tuji faktorji in da je njih postopanje veleizdajsko. — Položaj Koburžanov je res kritičen. Na jedni strani se ima boriti zoper tiste, ki ga hočejo odstraniti Rusiji na ljubav, na drugi strani pa zoper Stambulova. Ta je v pogovoru s poročevalcem „Berliner Tagblatta“ osto kritikoval Koburžana, njegovo vladilo in razmere na Bolgarskem, včeraj pa mu odgovarja na to bolgarska vlada v „Neue Freie Presse“. Stambulov je rekel, da so uzroki njegovega odstopa samo njemu in Koburžanu znani, na kar mu vlada odgovarja, da to ni res, da ni nobene tajnosti. Če bo Stambulov hotel priti v sobranje, se vlada temu ne bo upirala, ker je odkrit boj ljubši, kakor zavratno sumnjenje. Pravi se nadalje, da je očitna neresnica, ako trdi Stambulov, da je Koburžan podpiral liste in osobe, sovražne Koburžanu, trditev, da vlada v deželi anarhija, pa da je naravnost smešna. V celi deželi je mir in red in kar se je zadnji čas zgodilo, je le dokaz, da je bila odstranitev Stambulova potrebna. Smer unanje politike se ni in se ne bo premenila, za to jamčita ministra Stojlov in Načović. Sedanja vlada se naslanja na vse zmerne in poštene elemente v deželi. Rusofilov v tistem zmislu besed, kateri se jej navadno v inozemstvu prideva, sploh ni več na Bolgarskem. Tudi stari Rusofili so v prvi vrsti bolgarski rodujubi, udani domovini in Koburžanu.

Srbske novice.

Najspodbnejši voditelj srbskih liberalcev, bivši minister Rabarac, je v glasilu liberalne stranke na dolgo in na široko razložil, zakaj so začeli liberalci proti sedanji vladi opozicijo. Glavni povod je ta, da je vlada povsem naprednjaška. — Ker je treba državni prevrat vsaj nekoliko opravičiti, se bo proti Čebincu, Rauku Tajsču in učitelju Žujeviču vendar vršila kazenska obravnava radi veleizdaje. Dasi niso zatoženci ničesar slabega storili, jih bode sodišče vendar obesido, če bo to Milan ukazal. Čuditi bi se temu ne bilo, saj je srbska justica povsem demoralizirana. — Nikola Pašić se je razen z Nikolajevičem posvetoval tudi z ministrom Lozančičem in govoril tudi s poročevalcem Nove Preše. Temu je rekel, da odobrava pasivitetu radikalne stranke, da je razveljavljenje ustave nevaren precedenčni slučaj, da sedanjega položaja ni moč dolgo vzdržati in da radikalna stranka glede unanje politike ničesar ne zahteva, kar bi bilo zoper Kalnokyjev program.

Korejska vojna.

Japonsko brodovje je največjo in najmodernejšo kineško oklopničico „Chen-Yuan“ potopilo in ujelo ter razdejalo dve kineški križarki. Tudi na kopnem so se Kinezi in Japonci spoprijeli. Pri mestu Yabu je japonska vojska napadla kineško, pa je bila odbita in se morala umakniti. V sled tega poraza so Japonci poklicali v Soeulu stoječa krdeva v Yahau, da iz nova poskusijo premagati kineško vojsko.

Dopisi.

Z Vipavskega, 1. avgusta. [Izv. dopis.]
(Živinarstvo in vinarstvo.) Grozovita je pri nas vročina, da nas kar telesno in duševno ubija; kdor si pa ohrani še kaj življenja, ta je v nevarnosti, da ga lenoba ne prevzame. Sama gola in čista lenoba bi provzročila, ako bi človek v tej pasji vročini hotel pisati o katoliškem shodu, kateri so preteklo nedeljo sklicali sami katoliški možje v Log

še krvavečih. Stotine, ki so bile še pred malo urami odšle z navdušenjem in upanjem v boj; — stotine, ki so z molitvo ali s kletvico na krvavih ustnicah izdabnile svojo dušo. Na stotine jih ni videlo danes več zahoda solančnega, ki so zjutraj še polni pobožnosti padali na kolena . . .

Pojdimo nekaj korakov dalje; v ulicah Sebestopoljskih najdemo isto sliko. Mej mrtveci in umirajočimi bojevniki leže lahko in težko ranjeni. V rakvah in nosilnicah jih nosijo v prenapolnjene bolnice, da jih polože ondu na vojaške postelje ali pa na deske. In koliko jih zadavi še ondukaj angel smrtni! —

Vendar vstaja i danes, kakor ob drugih dneh, nad goro Sapun zarija jutranja. I danes obseva sonce slemena in strehe mestne. I danes svetijo zvezdice na večernem nebu; bela meglica leži na morji. V valovih pa se potaplja zahajajoče solnce in barva obzor tako lepo in tako škrlatno kot v prejšnjih in poznejših dneh. Sto in sto ljudij zre čudeč se tudi danes v nebo telo, ki vidi brezčutno radost in tugo, življenje in smrt, ter upogiba ponizno svoje koleno pred nevidno višjo vsegamogočnostjo.

pred samo obličeje svete Bogorodice; lenoba bila bi kriva, ako bi tajili, da niso bili udeleženci — cerkveniki in cerkveni ključarji — po trditvah in laškavem pozdravu predsednikovem, najvrlejši in najodličnejši može, uprav cvet Vipavske doline; lenoba bila bi kriva, ako bi si človek ogrešil dušo s kritiko kovanjem delovanja raznih društev, ali pa z razkrivanjem pikantnosti na sporih in razporih bogatega našega društvenega življenja. Slab sem in grešen človek, toda sedaj sem srečno prišel iz teb pogubnih vrtincev, in zdrav in čil namenil sem se pisati o nepristranskem krušnem vprašanji, preverjen, da molimo bogumili klerikalci vsak dan: daj nam kruha! ter da se na drugi strani vsakdanjemu kruhu niti „brezbožna družba“ slovenskih naprednjakov ne odreče. Deželni zbor kranjski je sklenil zakon v povzdigo živinarstva. Z velikim navdušenjem pozdravljali smo ta zakon, meneč, da je vendar jedenkrat prišel na vrsto tudi — kmet. Očečali smo si mnogo, toda dosegli smo ubogo malo. Res, da tudi ta zakon ni popoln in uzoren, toda mogoče je celo s slabimi zakoni dobro vladati, a kako šele z razmerno prav dobrimi. Ako se niso naše nade o povzdiži živinarstva obistinali, ni temu toliko krv zakon, kakor organi, ki bi ga izvajati morali. Krivda zadeva tu v prvi vrsti občinske zastope, mej katerimi se nahaja, žal prenuого članov, ki še danes zakonovega duha pojmiti ne morejo, dasi vse levo in desno toži, da se jedva $\frac{1}{3}$ krov ubrejti, da je premašo bikov, in da so slabi, da se krave šele po 15 mesecih zopet ubrejijo itd. Škodo si preračuni lehko vsakdo. Kljubu temu nahajajo se kmetski občinski zastopi, katerim je obč. bik nadležno breme, katerega se na najlažji način s tem otresejo, da ga sploh ne kupijo, ako ga pa kupijo, pazijo, da ga čim preje prodajo. Dokazil ne navajam, ker bi morali taki slučaji nadzorovalnim oblastvom itak znani biti, ker morajo imeti pregled vseh bikov v rokah. Naglašam le toliko, da se nahajajo cela okrožja s stotinami krav, ki nimajo ni jednega ali pa le po jednega bik!!! Posledice takih razmer so jasne dovolj, in čuditi se le moramo, da ni nikjer nikogar, ki bi tako malomarnost iztrebil. Nadejamo se, da ne padajo te besede na nerodovitna tla. Ako bi pa tudi to ne pomagalo, govorili bodoemo jasneje, kajti škoda, ki nam jo pomanjkanje bikov vsled nemarnosti pravzročuje, je prevelika, da bi jo molče in nadalje trpeli. — Poleg živinarstva je najvažnija panoga kmetijstva na Vipavskem vinarstvu, koje nam trta uš neusmiljeno uničuje. Vipavci ne drže rok križem, nego gledajo, da se jej po svojih močeh branijo, toda te sile so prešibke in preskromne. Kmetovalec potrebuje gmotne in duševne podpore od zgoraj. Pri nas se misli, da je dovolj, ako odda dež. odbor sem in tja kako podpora v znesku 15 gld. za nasaditev ameriških trt, in ako nam opiše sicer izvrstni strokovni list „Kmetovalec“ razne načine cepljenja. Žal, da je to le mamilo samega sebe. Ko smo pred nekaj leti opazili trtno uš v svojih vinogradih, krepila nas je nadeja, da nas ameriška trta, s katero bode sicer nekoliko več sitnosti v obdelovanji, vendar le reši. Danes nam je ta vera nekoliko opešala, kajti tudi priprstega kmeta čujemo že tožiti, da tudi američanko „uš pojé“. [Hvalevredno je od deželne in dež. vlade, da je ustanovila pri nas trtnico, grajati pa moramo odločno skopost in lehkomišljenost. Vsakemu lajiku je znano, da tirja vsako sadno drevo sebi primerne zemlje; istotako je s trto, a v največi meri se to nahaja pri američankah, tako celo, da po kratkih letih umrejo, ako jih nismo v prikladno zemljo vsadili. Drugodi so skušnje dokazale, da v močno apneničastem, soldanastem, ali vlažnem ne-premočljivem svetu nobena ameriška trta ne uspeva. Ker imajo pa vsi vinorodni kraji več ali manj take zemlje, trudijo se vsi zavedni vinščaki, da bi iz raznih ameriških plemen zaplodili trto, ki bi kljubovala trtni uši in ki bi v vsaki količki primerni zemlji uspevala. Do danes se to še ni posrečilo, a nadejati se smemo, da bode vsestranska francozka požrtvovalnost — o avstrijski niti ne govorimo — tudi tu uspela. Francozka pridnost podala nam je po večletnih skušnjah ključ, kako nam je pri novih nasadih zemljo in trte odbirati. To je zlata vredno. Ne preostaja nam torej drugačega, nego da s poskuševalnimi nasadi vse naše vinorodne zemlje z raznimi američankami proučimo, kam naj to ali ono trto (američanko) sadimo, kajti nikdo nam ne more pozitivno zagotoviti, da bode tu ali tam američanka uspevala; ako ni prej dotične zemlje prekusil in preiskal. Tu je hvaležno polje za kmet. podružnice, za list „Kmetovalec“, za dež. odbor in za dež. vlado. Vsi ti

faktorji naj bi jednodušno pospeševali proučevanje tega vprašanja, podpirali naj bi z raznimi trtmi in gmotno podporo imovitejše kmete, ne pa revežev, ki še nikdar niso mogli biti kos takih nalog. Bog vé, da ne zavidam ubogih trpinov za onih par krajcarjev, nego prepričan sem, da je glavni namen podporam povzdiža novega vinarstva, ne pa obdovanje siromakov, in zato naj bi se tudi tako obratite, da se ta namen doseže. Tu se mi utegne ugovarjati; a jaz že naprej izjavljam, da je imel tudi doslej dež. odbor priodelitvi podpor tako slabe informacije, da je revežu podporo odbil in jo bogatinu podaril, da torej ni dosezel namena „ubožne“ vinščake podpirati. Kolci so v trticah predragi in tudi premalo pasem se goji. To velja zlasti glede najboljih vrst, ki niti zastopane niso. Lebkomiselno je pa, ako se kmetu reče: tu imaš kolce, ter usadi jih v soldanasti svet, kajti tudi tu že opažamo, da taki jedva par let stari nasadi hirajo, kar jemlje ljudstvu pogum, ker ni prav poučeno. Dajte kmetu raznovrstnih trt in gmotne podpore, da bode v vsak kot domače zemlje po nekaj trt usadili, in v kratkih letih bodoemo prav gotovo vedeli, kod nas američanka reši in kod ne. Dotlej pa poučujte kmeta ter oporozujte ga največ na odbiranje prikladne zemlje. O tem dalo bi se mnogo pisati, toda jaz sem hotel le stvar sprožiti, in se nadejam, da se kdo oglaši.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani v minolem šolskem letu.

III.

Tudi tretjo svojo naložo kot koncertni zavod je izvrševala „Glasbena Matica“ v minoli sezoni 1893/94 posebno uspešno pod vodstvom nemornega koncertnega vodje g. M. Hubada. Koncerti so bili 4, namreč:

Koncert „češkega kvarteta“ dné 19. novembra 1893 v deželnici redutni dvorani.

Koncert dné 3. decembra 1893 v deželnici redutni dvorani. Sodelovali so: gdčna. Eleonora Rihova, operna pevka, gg. Karol Hoffmeister, pijanist in učitelj „Glasbene Matice“, Karol Jeraj, vijolinist in učitelj „Glasbene Matice“, Cecil Vašiček, operni pevec, slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijev, št. 27, pevski zbor in oddelek šolskega zobra „Glasbene Matice“.

Koncert dné 12. in 14. marca 1894 v deželnici redutni dvorani. Sodelovali so: gdčna. Berta Leščinska, operna pevka slovenskega gledališča; gosp. Cecil Vašiček, operni pevec slovenskega gledališča; pevski zbor „Glasbene Matice“; drugi in tretji oddelek šolskih zborov „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijev, št. 27.

Koncert dné 7. junija 1894 v deželnici redutni dvorani. Sodelovali so: g. drd. med. Béla Stuhec, baritonist; g. Karol Jeraj, vijolinist in učitelj „Glasbene Matice“; pevski zbor „Glasbene Matice“ in oddelek moškega šolskega zobra „Glasbene Matice“.

Statistika koncertov je nastopna:

Koncerti so bili 3 društveni, 1 „češkega kvarteta“, a tudi ta na troške društva. Ponavljaj se je 1 koncert („Stvarjenje“). Kompozicij se je izvajalo 23, (Haydnovo „Stvarjenje“ računjeno za 1) in so bile po vrstah glasbe te-le:

I.) Instrumentalne: 7, in sicer 2 kvarteta za godala, 1 fantazija za vijolino in orkester, 1 fantazija, 1 romanca, 1 poloneza in 1 scherzo za vijolino in klavir.

II.) Vokalne: a) S spremiščanjem orkestra: 4, među temi 1 oratorij, 1 fantazija za klavir, zbor in orkester in 2 mešana zborov z velikim orkestrom. b) S spremiščanjem klavirja: 7, in sicer 1 velika scena za moški zbor in bariton-solo, 1 mešan zbor s čveteroročnim spremiščanjem na klavir, 1 moški zbor s tenor-solom, 1 ženski zbor s sopran-solom, 1 poloneza za sopran-solo in 2 ariji za bariton-solo. c) Vokalne brez spremiščanja: 5, in sicer 4 mešani zbori in 1 moški zbor.

Imena skladateljev s številom izvajanih kompozicij: Bazzini 1, Beethoven 1, Bendl 2, Dvořák 5, Fibich 1, Foerster 2, Glinka 1, Haydn 1, Hubad 2, Laub 1, Smetana 1, Svendsen 1, Thomas 1, Wieniawski 1, Wilhelmj 1, Wagner 1. — Izmed teh je bilo slovanskih skladab 15. Izmed 16 pevskih skladab je bilo: 9 za mešan zbor, 3 za moški zbor, 1 za ženski zbor in 3 za soli. Pevski zbor, (v katerem je redno 124 pevki in pevcev, in sicer: 40 sopranov, 29 altov, 22 tenorjev in 33 basov) pomnožen po oddelku šolskih zborov, je nastopal brojč

do 180 oseb, vojaški orkester pa do 50 mož, skupaj do 230 oseb. V zborovih točkah so sodelovali: moški 12krat, ženske 10krat. Vojaški orkester je spremjal pri 5 skladbah.

„Izvestje“ navaja vzporedne vseh poprejšnjih društvenih koncertov, ki so važni za zgodovino društva, pa se doslej niso zabeleževali v letnem poročilu. Prvi koncert, katerega je „Glasbena Matice“ sploh priredila, je bil 8. junija 1888 (matineja). Sodelovali so virtuozi na kontrabasu † Blaž Fišer, operni pevec g. Fran Pogačnik, nad 140 pevcev broječi moški zbor, ki se je ad hoc sestavil iz raznih Ljubljanskih pevcev in iz društvenega šolskega zbora, in vojaška godba sl. pešpolka št. 17. — Izmej poznejših koncertov je onega dne 18. aprila 1891 vodil dr. Gross († 8. februar 1892) vse druge pa koncertni vodja g. M. Hubad. Bili so nastopni: Koncert dne 18. aprila 1891 v dež. redutni dvorani. — Prešernova beseda dne 19. decembra 1891 v dvorani Ljubljanske čitalnice. — Koncert dne 12. marca 1892 v dvorani filharmoničnega društva. — Koncert dne 9. aprila 1892 v dvorani narodne čitalnice Ljubljanske (za društvenike čitalniške). — Zgodovinski koncert dne 9. junija 1892 v dež. redutni dvorani v proslavo tristoletnice smrti Jakoba Gallusa, rojenega na Kranjskem l. 1550., umrštega v Pragi l. 1591. — Koncert dne 15. decembra 1892 v dež. gledališči. (Ponavljaj se je 17. decembra v dež. redutni dvorani). — Koncert dne 24. in 27. marca 1893 v dež. redutni dvorani. Anton Dvořák: „Stabat Mater“, za soli, zbor in orkester, op. 58. — Koncert dne 8. junija 1893 v dež. redutni dvorani.

Glavna podlaga vsem koncertom je bil društveni pevski zbor „Glasbene Matice“, ki je z vse hvale vredno vztrajnostjo in marljivostjo izvrševal umetniške intencije koncertnega vodje g. M. Hubada, ter podajal občinstvu v zares dovršeni oblike marsikateri biser iz glasbenega slovstva slovenskega a tudi drugih narodov.

Domače stvari.

(Taki so!) Piše se nam: Ni dolgo, kar se je vozilo Ljubljansko konservativno obrtno društvo v Škofjo Loko, v namenu, da si napravi ondi veselo popoludne. Morda pa tudi zategadelj, da bi delalo reklamo za svoje člane, ker se je izkazalo, da tisti velikanski inserati v „Slovenci“, s kojimi se prijateljem z dežele priporočajo jedino le člani konservativnega društva, niso nič vredni, in da temveč še slabo uplivajo, ker so „priporočeni“ izgubili vsled tega mnogo „narodno-naprednih“ naročnikov, ki se dosedaj niso ravnali po načelih „Slovenčevih“, da se ima namreč tudi pri obrtniku, prej kot mu kaj naročiš, paziti na to, je li konservativen ali napreden. V tistem vlaku sedel sem tudi jaz, ki vam to pišem, ter se ponzo skrival v kotu, da bi „konservativni“ obrtniki ne zavohali mojega „naprednega“ srca, ter me ne iztirali iz svoje srede. Dva veljaka tega društva sta se razgovarjala o tem, kako jih bode Loka danes sprejela. Jednemu je bilo veliko na tem, da bi Škofja Loka obisk konservativnega obrtnega društva pozdravljala tako, da bi razobesila prav mnogo narodnih zastav. Na to pa se je drugi oblastno odrezal: Kaj nam narodne zastave! Mi nismo narodni, mi smo konservativni. In tako je v resnici! Sedaj, gospod uredaik, pa tudi vidite, kako grdo krivico ste učinili gospodu Andreju Kalanu, ki v svojem „Domoljubu“ brani Ljubljanske nemške napise. Le čudim se, da vam mož še ni odgovoril: jaz nisem naroden, jaz sem konservativen! Potem pa bi bili ugnani vi, in gospodu Andreju bi ne vedeli ničesar več odgovoriti. Z Bogom!

(Postojinska slavnost.) Udeležba sokolskih društev pri krstu najmlajšega „Sokola“ na Slovenskem bude velikanska. Razun vseh slovenskih društev se udeleže slavnosti tudi bratje Čehi, kakor smo že naznani in bratje Hrvati. „Hrvatskega Sokola“ v Zagrebu se je dozdaj pričasnilo okoli 40 članov, udeleži se pa izleta tudi mnogo hrvatskih dam.

(Javen shod) priredi „kat. polit. in gospod. društvo za Slovence na Koroškem“ z ozirom na bodočo državnozborsko volitev v nedeljo dn. 5. t. m. v Št. Štefanu v Ziljski dolini v goštini pri Hafuerju ob polu 4. uri popoludne. — Za občini Brdo in Goriče se bude napravil poseben volilni shod. Kraj in čas poslednjemu se naznani pravočasno.

— (Slovensko gledališče.) Dramatično društvo* v Ljubljani otvoril v drugi polovici meseca avgusta po novem, obširnem načrtu osnovano dramatično šolo, ki bo podajala novim igralskim močem priliko, da se izobrazijo za slovenski oder. Intendance slovenskega gledališča izdeluje natančni načrt, katerega objavimo te dni.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslal uredništvu našega lista: Gosp. J. Kuhar, uradnik banke „Slavije“ v Ljubljani, 2 kroni. Živio!

— (Zahvala.) Odbor društva „Narodni dom“ v Ljubljani hvaležno potrjuje, da mu je izročilo uredništvo „Slovenskega Naroda“ veledušno darilo 2000 kron, katere je poklonil visokocenjeni in vzgledni rodoljub g. Fran Kalister, veletržec v Trstu za zgradbo „Nar. doma“ ter izreka odličnemu rodoljubu najsrečnejšo hvalo za ta novi dokaz vzornega domoljubja. — V Ljubljani dne 2. avgusta 1894. — Dr. vitez Bleiweis-Trstenški, predsednik. Dr. Josip Staré, blagajnik.

— (Za Cigaletov spomenik) je poslal g. Janko Fras v Radgoni 2 kroni, kateri izročimo dotičnemu odboru.

— (Potrjen deželnih zakonov.) Cesar je potrdil načrt zakona glede preložitve deželne ceste Radna-Mokronog-Velika Loka, kakor ga je sklenil deželni zbor kranjski.

— (Vsled žalovanja) povodom smrti nadvojvode Viljema izostane današnji promenadni koncert vojaške godbe in jutrišnji vojaški mirozov.

— (Staridrobiž.) Finančno ministerstvo je v zmislu dotičnega zakona zaukazalo, da naj se srebrni drobiž po dvajset krajcarjev (dvajsetice) in bakreni drobiž po štiri krajcarje (četrstaki) popolnoma spravi iz prometa in sicer po tehle pogojih: 1. Srebrni drobiž po dvajset krajcarjev in bakreni drobiž po štiri krajcarje avstrijske vrednote se s 1. dnem januarja 1895. l. vzame iz zakonitega obhoda. Ta drobiž je torej samo še do 31. decembra 1894. l. v zasebnem prometu jemati v plačilo po imenski vrednosti, oziroma po plačilni vrednosti. Ti novci se sedaj po c. kr. blagajnicah in uradih ne smejo več izdajati. Pač pa jih morajo ces. kr. blagajnice in ces. kr. uradi vstreši do dne 31. decembra 1895. l. vzprejemati pri vseh plačilih in v zameno po imenski vrednosti, oziroma po plačilni vrednosti. Po preteklu tega rokū pa mine vsakatera zaveznost države, da mora te novce zamenjati.

— (Novi pošti) dobe v Vetrinjah in v Kotmari vesi na Koroškem. V Vetrinje se napelje bodoče leto tudi telegraf.

— (Mestna delegacija Tržaška in tlakovanje novega pristanišča.) Z veseljem beleži zadnja „Edinost“, da se je tudi mestna delegacija postavila v svoji poslednji seji popolnoma na isto jedino pravično stališče, kakor ga je zavzela „Edinost“ glede tlakovanja v Tržaškem pristanišči. V omenjeni seji delegacije je predlagal delegat dr. Venezian, naj se naroči županu, da predloži c. kr. namestništvu spomenico, v kateri se opozarja na veliko moralno škodo, katero bode trpela dežela, ko se dozna, da naša vlada zaničuje kamen, katerega izvažamo, služivši se za naše potrebe tujega izdelka in da naši obrtniki pričakujejo baš od c. kr. vlade, da se v prvi vrsti ozira na domačine. Ta spomenica se je že odposlala namestništvu.

— Ravno vlada je svoj čas, ko so se gradila skladischa, posebno poudarjala, da se mora ves potreben material naročiti v domačih deželah in da se smejo nameščati le domačini, zdaj pa ravno nasprotuo in hoče napraviti tlak iz vulkanske lave, namesto iz dobrega domačega kraškega kamenja. Ako je takov tlak dober za vse Tržaško mesto in za razna mesta v Istri, bo po svoji kakovosti pač tudi zadoščal za novo pristanišče. Ker so se v tem vprašanju z redkim soglasjem jednak izrekli vsemi prizadeti faktorji, pač vlada ne bude mogla prezirati teh izjav.

— (Vrtna veselica „Tržaškega Sokola“) pri Sv. Ivanu v prostorijah „Narodnega doma“ se je obnesla na vse strani prav dobro. Tamburjanje domačih tamburašev, petje in pa telovadba „Sokola“, vse se je izvrševalo na splošno zadovoljnost. „Sokol“ deluje letos res posebno živahnno in stori mnogo v prospeku socijalnega življenja med Tržaškimi Slovani. Ko se preseli v svojo novo krasno telovadnico, bude uspeval še bolje.

— (Velicega morskega volka) so videli stražniki neke finančne ladje blizu otoka Krka.

— (Stranka prava v Zagrebu proti „Obzoru“.) Kakor poroča „Hrvatska“, je vložil

dr. Frank imenom stranke prava tožbo proti uredništvu „Obzora“ zaradi obrekovatja. „Obzor“ je naumreč prijavil vест, da je dr. Frank se tajno pogodil z firmo Haas-Deutsch v Budimpešti, da bode poslednja dajala subvencijo glasilu stranke prava „Hrvatski“.

— (Dramaturgom narodnega gledališča v Zagrebu) je imenovan dosedanji suplent na višji realki in višji trgovski šoli v Zemunu gosp. Nikola Andrić. Njegova poglavita naloga bodo presojati nove igre in nadzorovati čistost jezika. Na slovstvenem polju je g. Andrić že deloval uspešno.

Slovenci in Slovenke! ne zábite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Shod vinogradnikov.) Dne 4. do 6. septembra bode na Dunaju V. shod avstrijskih vinogradnikov.

* (Iz Karvinskih premogokopov.) Kakor se je dognalo po analizah jamskih plinov iz rorov, ki so zopet popolnoma zaprti, se je požar vsled pristopa zraka v poslednjem času zopet oživil in razširil. Treba bode rove imeti zaprte najmanj 14 dni, a tudi pozneje bodejo dela napredovala le počasi. Delati se bode moralo s posebnimi potapljaljskimi stroji, da ne bode novič prišlo preveč zraka v rove. Na ta način se bodo izvršila najpotrebnejša zajezilna dela.

* (Za velocipediste.) Pri veliki mejnordni kolesarski dirki na 100 kilometrov v Vratislavu, je dosedanji nemški in avstrijski rekord, znašajoč 2 uri 56 minut bil prekošen. P. Mulack iz Berolina je privozil v 2 urah 46 minut in 4 sek. kot prvi do cilja. Drugi je bil Fran Gerger in tretji Karol Haderer, oba iz Gradca.

* (Povožena zakonska dvojica.) V Budimpešti je povožil v pondeljek po noči vagon na pokopališče vozeče električne železnice neznan zakonsko dvojico. Mož in žena sta ob jednem prišla pod kolesa. Mož je bil takoj mrtev, žena pa so težko poškodovan prenesli v bolnico.

* (Vročina v Črnigori.) Kakor poroča „Glas Črnogorca“, je v Črnigori letos taka vročina, kakor je ne pomnijo najstarejši ljudje. Že več dni kaže toplomer v senci 40° C. Noči pa so pri vsem tem bladne in prijetne.

Brzojavke.

Toplice 2. avgusta. Vpričo gospoda vodje okrajnega glavarstva so sinoči tukaj mnohogrojno zbrani volilci poslanca profesorja Šukljeta navdušeno vzprejeli in poročilo o njegovem političnem in gospodarskem delovanju v državnem in deželnem zboru odobrili s pristavkom, naj ostane pogojno tudi še naprej član Hohenwartovega kluba. Poslanec Šuklje je izjavil, da je ustavitev Celjskih paralelk eventualno posebne slovenske nižje gimnazije v Celji zagotovljena, ter obljubil, da se bo neumorno potegoval za zgradbo belokranjske železnice. Volilci so poslancu izročili pisano zaupnico.

Gorica 2. avgusta. Cesar je potrdil volitev dra. Venutija županom Goriškim.

Dunaj 2. avgusta. K pogrebu nadvojvode Viljema prišli so skoro vsi člani cesarske rodotvorne in poseben zastopnik nemškega cesarja.

Rim 2. avgusta. V zmislu zakona zoper anarhisto deportirala je vlada včeraj 43 anarhistov na otoke Dela v Rudečem morju. Vseh po policijskih organih za deportacijo določenih anarhistov je že zdaj nad 3000.

Atene 2. avgusta. Nemška vlada je ministarskemu predsedniku sporočila, da bo zahteve nemških upnikov grške države, ako se tem zahtevam ne ugodi, podprla s tem, da odpravi nemško poslaništvo na Grškem in suspendira nemško-grško trgovinsko pogodbo.

Lyon 2. avgusta. Obravnava proti mirlcu Carnota, Santu Caseriu, se je danes zjutraj ob 9. uri začela. Varnostne priprave so velikanske. Caseria je velika eskorta prepeljala v justično palačo. Nocoj po noči so trije možje napadli neki policijski voz, misleč, da se ž njim pelje Caseriu, katerega so hoteli osvoboditi. Policija je napadalce pregnala.

London 2. avgusta. Japonska je Kineški formelno napovedala vojno. Angleška vlada je sklenila, da ostane nevtralna in takoj odredila kar treba za varnost v Korejski živečih angleških podanikov.

Bratje Sokoli!

S V nedeljo dné 5. avgusta t. l. ustanovila se bode nova postojanka slovenskega Sokolstva v Postojini. Čast in dolžnost naša vežeta nas, da kumujemo temu najmlajšemu Sokolu, ki se bode dvigni v sredini zavetne Notranjske, da skrbi ne samo za izvežbanje telesnih sil, temveč tudi visoko drži prapor sokolske ideje in čuva interes našega naroda. Udeležite se, bratje, polnoštevilno, da bodočno zastopani pri tej narodni slavnosti, katere se bodo udeležili tudi bratje s severa in juga.

B ser Notranjske, slavnoznan Postojinska jama, blestela bode v polni krasoti, dana je torej vgodna prilika, občudovati njene naravne čudovitosti.

Vozne cene s posebnim Celjskim vlakom, s katerim se vozi tudi naše društvo, so za člane, kateri se udeležijo v društveni opravi, naslednje: I. razred 4 gld. 80 kr., II. razred 3 gld. 40 kr., III. razred 2 gld. 40 kr.

Zbirališče naše je na južnem kolodvoru ob 1/2.7. urij zjutraj. — Odhod vlaka točno ob 7. uri.

V nadi, da bodočno bratje Sokoli uvaževali pomen te slavnosti, s katero je spojeno tudi praznovanje 25 letnice Postojinske čitalnice in ker se Vam nudi prilika, občudovati krasote naše Notranjske, vabi vas k najobilnejši udeležbi z bratškim pozdravom — Na zdar!

odbor „Sokola“.

Darila za „Národní Dom“.

LXI. izkaz „Krajevarkske družbe“.

Prenesek	16326 gld. 84 1/2 kr.
Volilo skriptorjeve vdove, gospé Marije „Kosmačeve“.	200
Darilo g. Antona Koželja na Dunaji	5
Doneski za mesec julij, plačali so dame in gospodje:	—
F. Gorčnik, I. Hribar, Ferd. Souvan, dr. I. Tavčar in I. Vončina, à 5 gld., skupaj	25
Dr. A. Ferjančič, I. Gogola, Fr. Kollmann, J. Lozar, I. Murnik, M. Pleteršnik in U. pl. Trnkoczy, à 3 gld., skupaj	21
Dr. vit. K. Bleiweis, J. Lenčič, Fr. Mally, dr. Fr. Munda, Fr. Podgoršek, V. Rohrman, S. Rutar, Fr. Soss in dr. J. Vošnjak, à 2 gld., skupaj	18
A. Bayr, J. Benedikt, O. Detela, M. Domicelj, P. Drahsler, J. Duffé, Fr. Gerbić, A. Gogola, dr. J. Jamšek, J. Jenko, M. Klein, I. Knez, E. Kratochwill, M. Kump, dr. J. Kušar, E. Lah, M. Laverenčič, A. Marovt, J. Martinak, I. Mejšč, A. Novak, M. Pavlin, M. Perdan, G. Pirc, K. Pirc, L. Pirc, K. Pleiweiss, K. Pleško, M. Pleško, J. Povšč, A. Prosenec, I. Rebek, J. Rodič, A. Skabernik, A. Stor, H. Suyer, I. Šešek, dr. Fr. Tekavčič, J. Velkovrh, K. Weber, Fr. Wiesthaler, A. Zajc, dr. Fr. Zupanc, M. Zupanc in K. Zagari, à 1 gld., skupaj	45
Fr. Ban, A. Bartel, I. Bonač, V. Borštnar, J. Dolenc, A. Foerster, I. Frisch, M. Goestl, I. Gričar, A. Kaizel, J. Maček, A. Mühlner, M. Petrič, Fr. Rozman, I. Seunig, M. Sč, Pavl Suyer ml., dr. I. Svetina, I. Subič, A. Tavčar, J. Tomec, Jos. Triller, A. Trstenjak in I. Žargi, à 50 kr., skupaj	12
Donesek gosp. Fr. Rozmana za mesec avgust	—
I. pušice v Ljubljanski čitalnici	17
Skupaj	16671 gld. 06 kr.

Opomba: Vsem rodoljubnim in požrtvovalnim darovalcem in darovalkam, ki z nami tako lepo vstrandajo, vlasti pa nevrtrljivim gospicam, ki so nam v zadnjem času pridobile več novih plačnikov na mesec, tako da je mesečna svota prekorčila stotak, prisrečno zahvalo. Le krepko in neumorno naprej!

V Ljubljani, dan 31. julija 1894.

Odbor „Krajevarkske družbe“.

Javna zahvala.

V akademičnem letu 1893/94 blagovolili so dalje darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradiči“:

Gosp. Josip Bernard, bivši steklar in hišni posetnik v Ljubljani, volilo . . . . . 100 gld.
dr. Bartol Glančnik, odvetnik v Mariboru 30
dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji 10
dr. Rudolf Repič, okrožni zdravnik v Št. Vidu pri Zatičini 7
Stanko Pirnat, c. kr. notar v Zatičini 6
Fran Zelezinger, c. kr. gimu, prof. v Gradiči 6
dr. P. Defranceschi, zdravnik v Rudolfovem 5
Miha Jezovšek, c. kr. notar na Vrancem 5
dr. Josip Treiber c. in kr. polkovni zdravnik v Sopronji 5
Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlji 3
Ivan Čebašek, kapelan v Zatičini 2
Miha Korbar, notarski kandidat v Zatičini 2
dr. Jurij Sterbeneč, dekan v Leskovci 2
Josip Fortuna, trgovec v Zatičini 1
Jože Ložak, c. kr. kancelist v Zatičini 1
Stanko Lukan, c. in kr. poročnik v Zatičini 1

Za vse te velikodušne darove izreka opravljeni odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradiči“, plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučiliščnikov slovenskih najtoplješo zahvalo.

V Gradiči, dan 31. malega srpna 1894.

Podpiralna zaloge slov. vseučiliščnikov v Gradiči:
Prof. dr. Gregorij Krek, Gojmir Krek,
predsednik in blagajnik.

Umrli so v Ljubljani:

31. julija: France Zadnikar, kajžarjev sin, 15 let, Črna vas št. 11.
1. avgusta: Katra Rozman, delavka, 30 let, Sv. Petra cesta št. 16.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
1. avg.	7. zjutraj	733,5 mm.	15,4° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	732,8 mm.	24,0° C	sl. szh.	d. jas.	0,00 mm.
	9. zvečer	734,1 mm.	18,8° C	sl. szh.	jasno	

Srednja temperatura 19,4°, za 0,4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	40	"
Avtrijska zlata renta	122	55	"
Avtrijska kronksa renta 4%	97	60	"
Ogerska zlata renta 4%	121	55	"
Ogerska kronksa renta 4%	95	90	"
Avtro-egerske bančne delnice	1008	—	"
Kreditne delnice	364	25	"
London vista	124	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	05	"
20 mark	12	22	"
20 frankov	9	90	"
Italijanski bankovci	44	35	"
C. kr. cekini	5	89	"

Dné 1. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	20	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	60	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	10	"
Ljubljanske srečke	24	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	163	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	310	50	"
Papirnati rubelj	1	33	"

Zahvala.

Globoko potri zaradi izgube našega iskreno ljubljenega, dobrega soproga, odnosno očeta, gosp.

Viljema Mayrja

lekarnarja in bišnega posestnika

nam je le tem potom mogoče, za prisrčno sočutje mej bolezni in za tolaže izraze sožaljenja po smrti, za mnogobrojne krasne vence in za častno spremstvo pri pogrebnu sprevodu od bližu in daleč izreči svojo najtoplješo zahvalo.

Sv. maša zadušnica se bodo brala v petek dane 3. t. m. ob 10. uri v Frančiškanski cerkvi.

V Ljubljani, dné 1. avgusta 1894.

(832) Žalujoči ostali.

Koncipijent

slovenščine in nemščine zmožen, vzprejme se od 1. septembra v mojo pisarno.

Dr. Radaj
c. kr. notar v Mariboru.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da imam na prodaj

(817-2)

prostorno zemljišče

kakih 8 oral, najboljša zemlja, na kateri bi se lahko tovarna napravila, po primeroma nizki ceni. Kdor bi hotel to zemljišče kupiti, izvoli naj se oglasiti pri Matiji Ribariču, posestniku in gostilničarju v Trnovem (pri Ilirske Bistrici) št. 107.

Štajersko deželno zdravilišče Rogatec-Slatina.

Postaja Poličane juž. žel.

Sezona: 1. maja do 30. septembra.

Pivno in kopelno zdravljenje in zdravitev z mrzlo vodo in sirotko itd.

Brošurice in prospekti zastonj pri ravnateljstvu.

Tempeljski- in Styria-vrelec

vselej sveže polnitve

slavnoznan Glauberjevo sol sodržajoča slatinu proti boleznim prebavnih organov, tudi ugodno osvežajoča pijanča.

Dobiva se: pri oskrbništvu kopelji v Rogatec-Slatini.

Jedino in glavno zlogo za Kranjsko ima:

J. Liniger v Ljubljani. (526-5)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajajoči in odhajalni časi omogočeni so v srednjevropskem času. Srednjevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po moči osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančevaste, Ljubno, čas Selthal v Aussos, Ischl, Gmunden, Pariz, Steyr, Linc, Budjevice, Plesen, Marijine varo, Eger, Karlovje varo, Francovce varo, Prago, Lipšico, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 7 min. sjetraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. sjetraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančevaste, Ljubno, čas Selthal v Aussos, Ischl, Gmunden, Pariz, Steyr, Linc, Budje